

Кудінов Д.В.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка

АМЕРИКАНСЬКИЙ ПІДХІД ДО ВІЙНИ В УКРАЇНІ ТА КОНФЛІКТУ В СИРІЇ: РЕГІОНАЛЬНІ Й ГЛОБАЛЬНІ АСПЕКТИ

У роботі досліджується американська політика щодо Сирії та України в контексті впливу на баланс сил як у регіональному, так і в глобальному вимірі. Український та сирійський кейси демонструють схильність США до формування прецедентів у міжнародній політиці. Йдеться насамперед про легітимізацію широкої зовнішньої підтримки країн, які зазнали агресії або внутрішньої дестабілізації. Це відкриває нові можливості для зміцнення союзницьких відносин, але водночас породжує ризики для глобальної стабільності, адже створює підґрунтя для зростання кількості «заморожених» конфліктів і для нових форм протистояння між великими державами. Порівняння регіональних і глобальних аспектів американської політики щодо України та Сирії показує, що США діють на декількох рівнях одночасно. В Україні акцент робиться на зміцненні безпеки Східної Європи, підтримці суверенітету та мобілізації союзників, тоді як на глобальному рівні Вашингтон формує коаліції, захищає принципи міжнародного права та створює прецеденти колективного реагування. У Сирії регіональні зусилля США спрямовані на стримування росії та Ірану, боротьбу з тероризмом і регуляцію взаємодії ключових гравців Близького Сходу, тоді як глобально політика США забезпечує стабілізацію стратегічно важливих зон, контроль над енергетичними потоками та просування демократичних цінностей. Це демонструє, що американська стратегія поєднує регіональні інтереси та глобальні цілі, що робить США ключовим гравцем у сучасній багатополлярній системі міжнародних відносин. Регіональні аспекти політики США свідчать про активну роль у балансуванні сил у Східній Європі та на Близькому Сході, взаємодію з ключовими регіональними гравцями та формування коаліцій для стабілізації стратегічно важливих зон. Глобальні аспекти підкреслюють вплив американської політики на міжнародну систему загалом: формування прецедентів колективного реагування, мобілізація союзників, просування демократичних цінностей і забезпечення стабільності у багатополлярному світі.

Ключові слова: США; зовнішня політика; Україна; Сирія; безпека; стратегічні інтереси; міжнародні відносини.

Постановка проблеми. Політика США щодо України та Сирії справила вагомий вплив на баланс сил як у регіональному, так і в глобальному вимірі. Американська підтримка України після початку широкомасштабної агресії росії у 2022 році спричинила суттєву трансформацію системи європейської безпеки. З одного боку, це посилило роль НАТО як основного гаранта колективної оборони та актуалізувало необхідність зміцнення східного флангу Альянсу. З іншого боку, збільшення масштабів військової, фінансової та політичної підтримки України з боку США та союзників створило нові передумови для тривалого стримування росії, що фактично означає переформатування відносин між Вашингтоном та Москвою у довгостроковій перспективі.

Сирійський кейс виявився більш багатошаровим та складним. Американська стратегія тут поєднала боротьбу з міжнародним тероризмом, стримування впливу Ірану та обмеження росій-

ської присутності на Близькому Сході. Це призвело до формування нової конфігурації регіональних сил, де ключову роль почала відігравати Туреччина, яка одночасно співпрацює і конкурує із США, росією та Іраном. Така ситуація демонструє амбівалентність американського впливу: Вашингтон виступає важливим гравцем, проте його стратегія створює підґрунтя для загострення суперечностей між регіональними державами [4].

Важливо зазначити, що обидва приклади – український та сирійський – демонструють схильність США до формування прецедентів у міжнародній політиці. Йдеться насамперед про легітимізацію широкої зовнішньої підтримки країн, які зазнали агресії або внутрішньої дестабілізації. Це відкриває нові можливості для зміцнення союзницьких відносин, але водночас породжує ризики для глобальної стабільності, адже створює підґрунтя для зростання кількості «заморожених» конфліктів і для нових форм протистояння між великими державами.

Таким чином, політика США у Сирії та Україні не лише визначає динаміку безпеки в цих регіонах, а й суттєво впливає на архітектуру глобальних відносин. Вона підсилює роль США як гаранта стабільності, проте водночас сприяє формуванню багатополлярної системи, де конфронтація з росією, посилення ролі Ірану та прагнення Туреччини до самостійної геополітичної лінії залишаються довгостроковими викликами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика американської політики щодо Сирії та України знайшла відображення в низці праць західних і українських дослідників. У центрі уваги багатьох авторів є питання стратегічних і безпекових інтересів США. Так, М. Макфол у своїй монографії «From Cold War to Hot Peace: An American Ambassador in Putin's Russia» (2018) [5] наголошує на тому, що політика Вашингтона у відносинах із росією є визначальним чинником у контексті війни в Україні, оскільки саме агресія кремля поставила під сумнів європейську систему безпеки. Водночас Т. Снайдер у праці «The Road to Unfreedom: Russia, Europe, America» (2018) [6] акцентує на ідеологічних аспектах протистояння, показуючи, як США підтримують Україну у відстоюванні демократичних цінностей на протидію авторитарним моделям.

Сирійський конфлікт розглядається в дослідженнях З. Хідхіра [3], Ф. Кагана [2], Дж. Фрідмана [1] та інших авторів, які аналізують роль США у протидії міжнародному тероризму та в обмеженні впливу росії й Ірану на Близькому Сході. У цих роботах підкреслюється, що американська політика була не лише реакцією на внутрішні події в Сирії, а й частиною ширшої стратегії забезпечення енергетичної безпеки та захисту інтересів союзників у регіоні.

У вітчизняній науці також наявні праці, що висвітлюють різні аспекти даної проблематики [8; 9; 10]. Зокрема, українські дослідники зосереджуються на аналізі наслідків політики США для регіональної безпеки та міжнародного балансу сил, а також на зв'язку між військовою допомогою та процесами євроатлантичної інтеграції України.

Узагальнюючи наукові підходи, можна виділити кілька ключових напрямів:

- стратегічно-безпековий, де США розглядаються як гарант міжнародної стабільності;
- енергетичний, що підкреслює важливість контролю за ресурсами та інфраструктурою;
- ідеологічний, де увага приділяється протистоянню демократій та авторитарних режимів.

Саме поєднання цих трьох складових формує цілісне розуміння ролі США в обох конфліктах.

Тема американської політики щодо Сирії та України є надзвичайно актуальною, оскільки вивчення політики США дозволяє оцінити, як великий державний актор впливає на баланс сил у цих регіонах, де Сирія та Україна займають стратегічно важливі позиції: Близький Схід є ключовим для енергетичної безпеки та регіональної стабільності, а Україна – важливий елемент європейської безпеки та стримування російської агресії. Рішення США щодо військової та економічної підтримки України або щодо участі у сирійському конфлікті створюють прецеденти для зовнішньополітичної діяльності інших держав, формують нові альянси та змінюють міжнародні відносини.

США традиційно позиціонують себе як захисника демократичних цінностей. Дослідження цих кейсів дозволяє оцінити ефективність таких підходів у різних геополітичних умовах та вплив ідеологічних мотивів на реальну політику. Аналіз американської політики щодо Сирії та України дозволяє передбачити можливі зміни у глобальному балансі сил, ролі регіональних акторів (рф, Іран, Туреччина), а також ризики і прецеденти для майбутніх конфліктів.

Таким чином, дослідження цієї теми є актуальним, оскільки воно допомагає зрозуміти сучасні механізми міжнародного впливу, взаємодію великих держав у кризових регіонах та формування глобальної політичної стабільності.

Мета дослідження полягає у порівняльному аналізі американської політики щодо Сирії та України в контексті впливу на баланс сил як у регіональному, так і в глобальному вимірі.

Виклад основного матеріалу. На початку ХХІ століття Сполучені Штати Америки зіткнулися з низкою складних міжнародних викликів, які поставили під сумнів їхнє глобальне лідерство у сфері безпеки. Конфлікти в Сирії та Україні стали яскравими прикладами того, як Вашингтон змушений адаптувати свою зовнішньополітичну стратегію до умов багатополлярного світу. Обидва випадки ілюструють динаміку протистояння великих держав, трансформацію регіональних систем безпеки та необхідність балансування між захистом національних інтересів США і просуванням цінностей демократії та міжнародного права.

Сирійська криза, що розпочалася з масових протестів у 2011 році та переросла у масштабну громадянську війну з активним втручанням зовнішніх гравців, поставила перед США низку складних завдань. Основними були стримування

впливу Ірану та росії, боротьба з терористичними організаціями, зокрема «Ісламською державою», та реагування на гуманітарні катастрофи. Політика США у Сирії була багатовимірною й водночас суперечливою: з одного боку, Вашингтон підтримував опозиційні сили та міжнародну коаліцію проти терористичних угруповань, а з іншого уникав прямої військової конфронтації з росією, демонструючи обмеженість своїх можливостей у складному багатополлярному середовищі [4].

Випадок України, особливо після анексії Криму у 2014 році та повномасштабного вторгнення росії у 2022 році, мав ще більш значущі наслідки для США та їхніх союзників. Українська криза не лише загрожувала регіональній безпеці, а й поставила під сумнів основи глобальної архітектури безпеки та принципи міжнародного права. У відповідь Вашингтон застосував комплексний підхід: введення санкцій проти росії, масштабну військову та фінансову підтримку Києва, дипломатичну координацію дій союзників у рамках НАТО та ЄС, а також активну участь у міжнародних обговореннях щодо відновлення стабільності в Європі [7].

Обидва кейси показують, що сучасна американська зовнішня політика формується під впливом поєднання стратегічних, безпекових та ідеологічних факторів. Водночас Сирія та Україна демонструють різну ефективність американських інструментів: у Сирії США діють обережно, уникаючи прямої конфронтації, тоді як у випадку України активно зміцнюють обороноздатність союзника та формують широку коаліцію для стримування агресора. Це підкреслює гнучкість і адаптивність американської стратегії у відповідь на різні регіональні та глобальні виклики.

Американська політика щодо України та Сирії має важливі *регіональні виміри*, оскільки кожен конфлікт впливає на баланс сил у своїй геополітичній зоні та на відносини з ключовими регіональними акторами.

У випадку України регіональні аспекти пов'язані насамперед із системою європейської безпеки. США активно підтримують країну у протидії російській агресії, що зміцнює позиції НАТО на східному фланзі та підвищує обороноздатність сусідніх держав. Допомога Україні включає постачання озброєнь, військове навчання та консультації з реформування сектору безпеки, що зміцнює регіональну стабільність. Одночасно американська політика стимулює активізацію європейських союзників, формуючи спільний фронт проти дестабілізаційних дій росії. Таким чином, регіональ-

ний аспект полягає в підвищенні ролі США як гаранта безпеки у Східній Європі та стримуванні агресивних дій москви.

У сирійському контексті регіональні аспекти ще складніші через багатоплуральність конфлікту. США поєднують боротьбу з тероризмом із прагненням обмежити вплив Ірану та росії на Близькому Сході. Американська присутність у Сирії впливає на позиції Туреччини, Ізраїлю, Саудівської Аравії та інших держав регіону, стимулюючи формування коаліцій, але водночас створюючи конфліктні ситуації через суперечливі інтереси різних акторів. Контроль над стратегічно важливими районами та енергетичними ресурсами стає інструментом регіональної стабілізації та стримування, що підкреслює значення США як регіонального арбітра.

Узагальнюючи, регіональні аспекти американської політики у двох конфліктах демонструють:

- баланс сил у ключових регіонах, де США виступають стабілізуючим фактором і стримують вплив конкурентів;
- взаємодію з регіональними акторами, які мають власні стратегічні цілі (рф, Іран, Туреччина, країни НАТО та ЄС);
- довгострокові наслідки для регіональної безпеки, адже втручання США формує прецеденти підтримки союзників у конфліктах і стимулює регіональні коаліції та протистояння.

Таким чином, регіональні аспекти політики США є ключовими для розуміння її ефективності та наслідків у контексті сучасних міжнародних відносин, оскільки вони визначають безпеку, баланс сил і стратегічні позиції в Європі та на Близькому Сході (табл. 1).

Порівняльний аналіз регіональних аспектів американської політики у випадках України та Сирії демонструє різні стратегічні підходи США. В Україні США виступають як гарант безпеки та активний партнер у посиленні обороноздатності, сприяючи євроатлантичній інтеграції та стримуванню росії. У Сирії американська присутність орієнтована на боротьбу з тероризмом, контроль над стратегічно важливими районами та обмеження впливу росії та Ірану, що формує складну мережу регіональних коаліцій і конфліктів. Обидва кейси показують, що американська політика впливає на баланс сил у регіоні, визначає роль ключових гравців та створює довгострокові прецеденти для міжнародної безпеки.

Американська політика у конфліктах в Україні та Сирії має значні глобальні виміри, оскільки її наслідки виходять за межі конкрет-

Порівняння регіональних аспектів американської політики щодо України та Сирії

Параметр	Україна	Сирія
Географічний контекст	Східна Європа, кордони з росією, вплив на Балтійський регіон	Близький Схід, стратегічне розташування між Туреччиною, Іраком та Ізраїлем
Роль США	Гарант безпеки, постачальник військової та економічної допомоги, стимулятор євроатлантичної інтеграції	Борці з тероризмом, обмежувач впливу росії та Ірану, регіональний арбітр
Ключові регіональні актори	росія, НАТО, країни ЄС, сусідні держави	росія, Іран, Туреччина, Ізраїль, Саудівська Аравія
Основні цілі США	Підтримка суверенітету України, зміцнення обороноздатності, стримування росії	Боротьба з ІДІЛ та іншими терористичними угрупованнями, контроль над стратегічними районами та енергетичними ресурсами
Вплив на регіональну стабільність	Підвищення обороноздатності та стабільності Східної Європи, зміцнення НАТО	Формування коаліцій, обмеження впливу конкурентів, баланс між регіональними гравцями
Довгострокові наслідки	Створення прецеденту підтримки союзників у конфліктах, підвищення ролі США у європейській безпеці	Зміцнення позицій США як регіонального арбітра, потенційне загострення суперечностей між регіональними державами

них регіонів і впливають на міжнародну систему в цілому.

По-перше, обидва конфлікти демонструють роль США як ключового актора у підтримці міжнародного порядку та норм міжнародного права. У випадку України масштабна підтримка Вашингтоном Києва, включно з військовою допомогою, фінансовими ресурсами та санкційним тиском на росію, підтверджує здатність США формувати глобальні коаліції і впливати на поведінку великих держав. Це створює прецеденти для колективного реагування на порушення суверенітету та агресивні дії держав, що підривають принципи міжнародного права.

По-друге, сирійський конфлікт, що поєднує громадянську війну, боротьбу з тероризмом і втручання регіональних та глобальних акторів, демонструє важливість американської ролі у стабілізації стратегічно значущих зон та контролі над ключовими ресурсами. Політика США у Сирії впливає на глобальні енергетичні потоки, регулює розповсюдження терористичних організацій і визначає рамки взаємодії великих держав, таких як росія, Іран та Туреччина. Таким чином, американський вплив у регіоні має прямі наслідки для глобальної безпеки, у тому числі у протидії тероризму та запобіганні поширенню конфліктів на сусідні регіони.

По-третє, обидва конфлікти показують, як США використовують комплекс дипломатичних, економічних і військових інструментів для формування глобальних балансів сил. В Україні та Сирії Вашингтон демонструє здатність впливати на міжнародні організації, мобілізувати союзників і

просувати власну концепцію міжнародної стабільності, що базується на підтримці демократичних цінностей та стримуванні агресивних дій.

Крім того, глобальні аспекти американської політики проявляються у довгострокових наслідках для міжнародної системи. Втручання США формує прецеденти застосування санкцій, масштабної військової підтримки та дипломатичної координації у відповідь на кризи, що може стати моделлю для інших великих держав у майбутньому. Це посилює вплив Сполучених Штатів як гаранта глобальної безпеки, але одночасно підвищує рівень багатополарності та конкуренції у світі, створюючи потенційні ризики нових конфліктів (табл. 2).

Таким чином, глобальні аспекти політики США у конфліктах в Україні та Сирії підкреслюють її роль як провідного міжнародного гравця, здатного впливати на архітектуру світової безпеки, формувати глобальні коаліції та визначати стандарти поведінки держав у кризових ситуаціях. Політика США поєднує стратегічні, безпекові та ідеологічні мотиви, що робить її ключовим фактором у сучасній багатополарній системі міжнародних відносин.

Порівняння регіональних і глобальних аспектів американської політики щодо України та Сирії показує, що США діють на декількох рівнях одночасно. В Україні акцент робиться на зміцненні безпеки Східної Європи, підтримці суверенітету та мобілізації союзників, тоді як на глобальному рівні Вашингтон формує коаліції, захищає принципи міжнародного права та створює прецеденти колективного реагування. У Сирії регіональні

Таблиця 2

Порівняння глобальних аспектів американської політики щодо України та Сирії

Параметр	Україна	Сирія
Географічний контекст	Вплив на європейську безпеку та архітектуру НАТО	Контроль над стратегічно важливими зонами, вплив на енергетичні потоки та глобальні альянси
Роль США	Формування глобальних коаліцій, захист принципів міжнародного права	Стабілізація стратегічно важливих зон, запобігання поширенню тероризму, регулювання взаємодії великих держав
Ключові учасники	НАТО, ЄС, глобальні союзники США	Великі держави та міжнародні організації, глобальні коаліції проти тероризму
Основні цілі США	Захист міжнародного права, створення прецедентів колективного реагування	Формування глобальних балансів сил, просування демократичних цінностей, зміцнення стабільності у багатополлярному світі
Вплив на стабільність	Посилення ролі США як глобального гравця, мобілізація союзників	Вплив на глобальну безпеку, формування прецедентів, стримування тероризму та агресії великих держав
Довгострокові наслідки	Зміцнення глобальної ролі США, багатополлярність, ризики нових конфліктів	Встановлення стандартів міжнародного реагування, підтримка глобальної стабільності та безпеки

зусилля США спрямовані на стримування росії та Ірану, боротьбу з тероризмом і регуляцію взаємодії ключових гравців Близького Сходу, тоді як глобально політика США забезпечує стабілізацію стратегічно важливих зон, контроль над енергетичними потоками та просування демократичних цінностей. Це демонструє, що американська стратегія поєднує регіональні інтереси та глобальні цілі, що робить США ключовим гравцем у сучасній багатополлярній системі міжнародних відносин.

Висновки. Дослідження американської політики щодо конфліктів в Україні та Сирії показує, що США демонструють високу гнучкість та здатність адаптувати зовнішньополітичну стратегію до умов сучасного багатополлярного світу. Обидва кейси – сирійський та український – ілюструють поєднання стратегічних, безпекових, енергетичних та ідеологічних мотивів, які визначають характер американської присутності у регіоні та вплив на глобальні процеси. У Сирії політика США зосереджена на боротьбі з тероризмом, стримуванні впливу росії та Ірану, а також на регулюванні дій регіональних акторів, таких як Туреччина та Ізраїль. Уникаючи прямої військової конфронтації з Москвою, США демонструють обмеженість своїх можливостей у багатополлярному середовищі, але водночас використовують дипломатичні та коаліційні інструменти для впливу на хід конфлікту.

В Україні американський підхід відрізняється більш масштабним залученням: військова та фінансова підтримка Києва, санкційний тиск на росію, мобілізація союзників у рамках НАТО та

ЄС демонструють здатність США впливати на регіональну архітектуру безпеки та формувати глобальні коаліції для стримування агресії. Цей конфлікт також підкреслює роль США у захисті принципів міжнародного права та суверенітету держав, що стало важливим прецедентом у сучасних міжнародних відносинах.

Регіональні аспекти політики США свідчать про активну роль у балансуванні сил у Східній Європі та на Близькому Сході, взаємодію з ключовими регіональними гравцями та формування коаліцій для стабілізації стратегічно важливих зон. Глобальні аспекти підкреслюють вплив американської політики на міжнародну систему загалом: формування прецедентів колективного реагування, мобілізація союзників, просування демократичних цінностей і забезпечення стабільності у багатополлярному світі.

Аналіз показав, що американська стратегія у обох конфліктах поєднує регіональні та глобальні інтереси, що дозволяє США залишатися ключовим гравцем у сучасній міжнародній системі. Водночас вона створює нові виклики і ризики, пов'язані з багатополлярністю, протистоянням великих держав і потенційною ескалацією конфліктів. Ці аспекти свідчать про необхідність постійного оцінювання ефективності зовнішньополітичних інструментів США та прогнозування довгострокових наслідків їхнього втручання.

Отже, дослідження підтверджує, що політика США щодо Сирії та України є прикладом поєднання стратегічної далекоглядності та адаптивності у відповідь на сучасні міжнародні виклики. Розуміння цих механізмів дозволяє оцінити баланс

сил у регіонах, прогнозувати глобальні наслідки і міжнародних організацій щодо підтримки ста-
та формувати адекватні рекомендації для держав бильності та безпеки у багатополарному світі.

Список літератури:

1. Friedman J. The Syrian Crisis: Implications for U.S. Foreign Policy. Middle East Policy, 2016. URL : https://jsis.washington.edu/nie/wp-content/uploads/2016/06/Task-Force-D-Report-2016-Friedman_.pdf
2. Kagan F. America's Strategy in Syria: Countering Russia and Iran. Institute for the Study of War, 2019. URL : https://understandingwar.org/?utm_source=chatgpt.com
3. Khidhir Zainaddin M. The nature of the engagement of the United States in the Syrian crisis: a thematic analysis. *Journal of Liberty and International Affairs*. 2021. # 7 (3). P. 331–44. <https://doi.org/10.47305/JLIA2137331k>.
4. Lund A. Syria's Civil War and the Role of External Actors. Carnegie Middle East Center, 2017. URL : <https://carnegieendowment.org/people/aron-lund?lang=en>
5. McFaul M. From Cold War to Hot Peace: An American Ambassador in Putin's Russia. Boston: Houghton Mifflin Harcourt, 2018. 528 p. ISBN-13 : 978-0544716247
6. Snyder T. The Road to Unfreedom: Russia, Europe, America. New York: Tim Duggan Books, 2018. ISBN 9780525574460
7. Trenin D. What Is Russia Up to in the Middle East? Cambridge: Polity Press, 2017. ISBN-13 978-1509522316
8. Ковальський Б. П. Основні напрями співпраці між Україною та Сполученими Штатами Америки. *Сторінки історії: збірник наукових праць*. 2018. Вип. 46. С. 213–225. DOI <https://doi.org/10.20535/2307-5244.46.2018.136749>
9. Тихоненко І. Україна у зовнішньополітичній стратегії США за адміністрації Дж. Байдена: концептуальний вимір. *Політичне життя*. 2023. С. 74–81. DOI: 10.31558/2519-2949.2023.1.10.
10. Яковюк І. В., Орловський Р. Р. Роль США в системі європейської безпеки: історія становлення Європейського оборонного співтовариства. *Євроатлантична інтеграція України: свідомий вибір моделі безпеки* : зб. наук. ст. за матеріалами III Харків. міжнар.-прав. читань, присвяч. пам'яті проф. М. В. Яновського і В. С. Семенова, м. Харків, 3 листоп. 2017 р. : у 2 ч. Харків, 2017. Ч. 1. С. 21–29. URL : <https://dspace.nlu.edu.ua/handle/123456789/14032>

Kudinov D.V. THE AMERICAN APPROACH TO THE WAR IN UKRAINE AND THE CONFLICT IN SYRIA: REGIONAL AND GLOBAL ASPECTS

The paper examines American policy towards Syria and Ukraine in the context of its impact on the balance of power both regionally and globally. The Ukrainian and Syrian cases demonstrate the US tendency to set precedents in international politics. This primarily concerns the legitimization of broad external support for countries that have been subjected to aggression or internal destabilization. This opens up new opportunities for strengthening allied relations, but at the same time creates risks for global stability, as it creates the basis for an increase in the number of “frozen” conflicts and for new forms of confrontation between major powers. A comparison of the regional and global aspects of American policy towards Ukraine and Syria shows that the US acts at several levels simultaneously. In Ukraine, the emphasis is on strengthening the security of Eastern Europe, supporting sovereignty and mobilizing allies, while at the global level Washington forms coalitions, defends the principles of international law and creates precedents for collective response. In Syria, US regional efforts are aimed at containing Russia and Iran, combating terrorism, and regulating the interaction of key players in the Middle East, while globally, US policy ensures the stabilization of strategically important areas, control over energy flows, and the promotion of democratic values. This demonstrates that American strategy combines regional interests and global goals, which makes the United States a key player in the modern multipolar system of international relations. The regional aspects of US policy indicate an active role in balancing power in Eastern Europe and the Middle East, interaction with key regional players, and the formation of coalitions to stabilize strategically important areas. The global aspects emphasize the impact of American policy on the international system as a whole: setting precedents for collective response, mobilizing allies, promoting democratic values, and ensuring stability in a multipolar world.

Key words: USA; foreign policy; Ukraine; Syria; security; strategic interests; international relations.